

Lausunto/muistutus/mielipide	Vastaus
Yleiset lausunnot	
Keski-Uudenmaan pelastuslaitos	
Keski-Uudenmaan pelastuslaitos on tutustunut Mäntsälän ja Tuusulan Ympäristönsuojelumääräysten ehdotuksiin ja pitää erityisen hyvänä asiana, että öljy- ja polttoainesäiliöiden määräaikainen tarkastusvelvoite kohdistetaan ympäristönsuojelumääräyksissä myös säiliöihin, jotka ovat pohjavesialueen ulkopuolella.	
Uudenmaan ELY-keskus	
ELY-keskus viittaa luonnosvaiheessa antamansa lausunnon sisältöön. ELY-keskuksella ei ole uutta lausuttavaa luonnosvaiheessa esitetyn lausuntonsa lisäksi.	ELY-keskuksen antamaan lausuntoon on vastattu jo luonnosvaiheessa.
Tuusulan kunnan Yhdyskuntatekniikka	
Liittyen ympäristönsuojelumääräysten lukuun 3 Jätteet 9 §. Mahdollisen jätemateriaalin hyödyntäjälle jää ehkä hieman epämääräiseksi mitä tarkoitetaan termeille ”vähäisessä määrin” (hyödynnettävän jäte-erän määrä) sekä ”riittävän paksu” (jätteen peittäminen). Lisäksi on epäselvää, miten selvitetään rengasrouheen puhtaus ja haitattomuus?	Termi vähäisessä määrin: Määräyksen perusteluissa on todettu, että ammattimainen tai laitostmainen jätteenkäsittely ja jätteen hyödyntäminen vaativat aina ympäristöluvan tai ns. MARA-asetuksen (843/2017), Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa) 5 §:n mukaisen ilmoituksen tekemistä valtion valvontaviranomaiselle. Määräys koskeekin sellaista eräiden vaarattomien jätteiden vähäistä hyödyntämistä, mihin ei tarvita ympäristölupaa eikä MARA-asetuksen mukaista ilmoitusta. Termi riittävän paksu: Riittävän paksulla pintakerroksella tarkoitetaan, että jätteen päälle tuleva pintakerroksen paksuus ja materiaali on harkittava tapauskohtaisesti. Yksiselitteisiä määräyksiä on pyritty antamaan silloin, kun se on mahdollista. Koska tapaukset vaihtelevat ja ovat siten ympäristövaikutuksiltaan ja -riskeiltään erilaisia, on ympäristönsuojelumääräysten soveltamisessa noudatettava tapauskohtaista harkintaa. Siksi osassa määräyksistä on tarpeen jättää hieman harkintavaraa.

	Rengasrouheen puhtaus ja haitattomuus: Määräyksessä todetaan, että jätettä saa käyttää vain, mikäli kyseessä on jätteen hyödyntäminen ja mikäli jätteen hyödyntämisessä noudatetaan ympäristönsuojelulain ja jätelain vaatimuksia. Toimenpiteen suorittajan on oltava selvillä jäte-erien laadusta, puhtaudesta ja haitattomuudesta. Jätteen sijoittaminen maaperään sisältää aina riskin siitä, että hyödynnettävän aineen sijasta tai mukana maaperään sijoitetaan myös sekajätettä tai aineita, joilla on maaperää pilaava vaikutus. Sen jälkeen, kun alue on peitetty maa-aineksella, on mahdotonta valvoa, mitä maahan on sijoitettu. Näistä syistä pykälään on otettu määräys, jonka mukaan jätteen käytöstä maarakentamiseen on aina etukäteen ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoituksen perusteella voidaan arvioida jätteen sijoittamisen riskejä ympäristölle. Rengasrouheen puhtautta ja haitattomuutta voidaan selvittää näytteenotoin.
Tuusulan kunnan kasvun ja ympäristön toimialue	
Miksei pykälässä 3 ole avattu pykälän 16 määritelmiä esim. tuotantoeläin, ulkotarha, harjoittelualue? Näiden termien osalta on syytä tarkistaa, että ympäristönsuojelumääräysten ja rakennusjärjestyksen termit on samalla tavalla määritelty.	Määritelmät ulkotarhalle ja tuotantoeläimille löytyvät nitraattiasetuksesta. Harjoittelualueella tarkoitetaan harjoitteluun varattua aluetta, esimerkiksi ratsastuskenttää. Harjoittelualueen käsite on tarkennettu määräysten perusteluihin.
Pykälässä 11 (Rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt) on edelleen murskaus- ja louhintatöissä käytettävistä laitteita mainittu näiden varustaminen riittävän tehokkailla pölynestolaitteilla. Mitä tarkoitetaan riittävän tehokkailla? Pykälän 11 perusteluissa kuitenkin todetaan, että suojaus- ja kastelumenetelmien tulee kaikissa töissä olla sellaisia, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään.	Riittävän tehokkaalla tarkoitetaan, että työt eivät saa aiheuttaa kohtuutonta haittaa kiinteistön asukkaille tai naapureille tai aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ympäristönsuojelumääräykset ovat teknologianeutraaleja, joten niissä ei voi määrätä tietyn laitteiston käyttöä tai tapaa torjua haittoja. Määräysten perusteluja on tarkennettu: Määräysten mukaan suojaus- ja kastelumenetelmien tulee kaikissa töissä olla sellaisia, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään mahdollisimman tehokkaasti. Toiminnasta ei saa aiheutua kohtuutonta pölyhaittaa lähiympäristön häiriintyvissä kohteissa.

Toiminnasta ei saa aiheutua kohtuutonta pölyhaittaa lähiympäristön häiriintyvissä kohteissa. Mitä kohteita nämä häiriintyvät kohteet ovat ja mitä muilla haitallisilla aineilla mahdollaan tarkoitetaan?	Lähiympäristön häiriintyvillä kohteilla tarkoitetaan kaikkia kohteita, jotka voivat toiminnasta häiriintyä. Kohteet voivat sisältää asutuksen lisäksi mm. oppilaitoksia, luontoalueita, virkistysalueita jne. Määräysten perusteluissa mainituilla haitallisilla aineilla tarkoitetaan muita kemikaaleista aiheutuvia liuotinhöyryjä vastaavia ilmaan kohdistuvia päästöjä.
Luokitellaanko rakennuksen purkamistyöt tämän pykälän alaisuuteen (11)? Olisiko purkaminen syytä lisätä pykälään, sillä purkamisessa usein tulee haittoja lähiympäristöön?	Rakennuksen rakentaminen ja purkaminen kuuluvat rakennusvalvonnan toimivaltaan myös purkamisesta aiheutuvien haittojen osalta.
Olisiko pykälässä 16 tarpeen antaa määräyksiä myös pienimuotoisesta siipikarjan pidosta määräyksiä? Rakennusjärjestysehdotukseen tullaan tarkentamaan Aluehallintoviraston lausunnon pohjalta rakennuspaikan minimikokoa koskien pienempiä tuotantoeläimiä	Määräys ulkotarhoista koskee myös tuotantoeläimenä pidettävää siipikarjaa. Lisäksi nitraattiasetuksessa määrätään lannan käsittelystä, joten ympäristönsuojelumääräyksissä ei katsota tarpeelliseksi määrätä näistä asioista tarkemmin.
Aluehallintovirasto on RJ:n luonnoksesta antamassaan lausunnossa toivonut rakennusjärjestykseen myös viittausta terveydensuojelulaista tuleviin velvoitteisiin mm. tiettyjen toimintojen ilmoitusvelvollisuutta talousvettä ja lämpimää käyttövedtä kokevia vaatimuksia jätteitä ja jätehuoltoa koskevia vaatimuksia Rakennusjärjestyksessä terveydensuojelulakiin viittaaminen ja sieltä mahdollisesti tuleviin velvoitteisiin on katsottu asiaksi, jota ei rakennusjärjestykseen ole syytä nostaa. Olisiko näissä kuitenkin jotain, mitä pitäisi nostaa ympäristönsuojelumääräyksiin?	Ympäristönsuojelumääräyksissä ei katsota tarpeelliseksi viitata terveydensuojelulakiin tai jätehuoltomääräyksiin. Jätehuoltomääräyksissä määrätään jätehuollosta. Lämpimästä käyttövedestä määrätään terveydensuojelulaissa.
Mäntsälän kunta	
Kuntakehityslautakunta esittää kunnanhallitukselle, että kunnanhallitus antaa Mäntsälän kunnan lausuntona Keski-Uudenmaan ympäristökeskukselle Mäntsälän ympäristönsuojelumääräysten ehdotuksesta ja niiden perusteluista seuraavaa: -Maataloutta ja eläintenpitoa koskeva luku 6:n sisältö tulee muuttaa sisältönään kokonaan viittaamaan, että asioista säädetään valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014 nitraattiasetus).	Ympäristönsuojelulain 202.3 § 5 kohdan mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan. Ympäristönsuojelumääräykset voivat olla tiukempia kuin asetuksen tasoinen sääntely, mikäli sille on paikallinen tarve (KHO 2006:58). Ympäristönsuojelumääräysten ehdotuksissa on annettu paikallisia määräyksiä niiltä osin, kun nitraattiasetuksessa (1250/2014) ei niistä säädetä.

Perustelut: Maatalouden ja eläintenpitoa koskevat määräykset sisältyvät nitraattiasetukseen. Tämä vähentää käsitteiden eroavaisuutta ja tulkinnanvaraisuutta sekä edelleen niiden valvonta on myös järjestetty maataloustukien valvonnan kautta.	Nitraattiasetuksen 10 § mukaan lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Lisäksi nitraattiasetuksella on rajoitettu mm. tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa pellolle levitettävän typen määrää sekä levitysaikoja. Yleisesti lannoitteet ovat nitraattiasetuksen mukaan levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Fosforin osalta lannoituksen määrää rajoitetaan fosforiasetuksella. Nitraattiasetus ei rajoita tuotantoeläinten ulkotarhojen sijoittamista, vaan ainoastaan lannan ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilaa, tuotantoeläinten jaloittelualueita ja ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikkoja. Ympäristönsuojelumääräyksien ulkotarhojen ja harjoittelualueiden sijoittamisen suojaetäisyyksillä on tarkoitus estää ravinteiden huuhtoutumista pintavesiin sekä turvata talousveden hygieenistä laatua. Etenkin pienimuotoisen toiminnan kohdalla ulkotarhan tai ratsastuskentän ympäristölle aiheuttamat riskit voidaan katsoa pienemmiksi kuin nitraattiasetuksessa huomioitujen lannan varastointitilan, eläinten jaloittelualueen tai ulkotarhan ruokinta- ja juomapaikan, ja siksi ulkotarhalta ja ratsastuskentältä vaadittava suojaetäisyys esimerkiksi kaivoon tai vesistöön voidaan joissakin tapauksissa arvioida pienemmäksi kuin mitä nitraattiasetus vaatii lantaloiden, jaloittelualueiden ja ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikkojen osalta. Nitraattiasetuksessa on lannan levittämistä koskevia säännöksiä, mutta siellä ei ole rajoitettu lietelannan levittämistä pohjavesialueille. Ympäristönsuojelumääräyksillä on oikeuskäytännön mukaan mahdollista antaa myös lakia ja asetuksia tiukempia määräyksiä, mikäli se on paikallisesti tarpeen. Määräyksen tarve on perusteltu määräysten perusteluosiossa.
---	--

lukuun 2, 6§ koskien vesikäymälää lisätään lause, että ranta-alueille voidaan antaa lupa vesikäymälälle, jos kiinteistö voidaan liittää viemäriverkkoon	Ympäristönsuojelulain 202 § mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevien toimien lisäksi toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia. Vesikäymälän rakentamiskielto ranta-alueella sijaitsevaan vapaa-ajanasuntoon perustuu siihen, että epäsäännöllisellä käytöllä olevissa vapaa-ajanasunnoissa mahdollisen jätevesijärjestelmän vian tai vaurion havaitseminen usein viivästyy. Ranta-alueiden vapaa-ajanasuntojen vesikäymäläkielto löytyy tällä hetkellä myös ainakin Mäntsälän nykyisistä sekä Järvenpään, Keravan ja Helsingin voimassa olevista ympäristönsuojelumääräyksistä. Tuusulan valmisteilla oleviin ympäristönsuojelumääräyksiin on tulossa myös vapaa-ajanasuntojen vesikäymäläkielto. Vapaa-ajanasunnon vesikäymäläkiellossa on kyse pääsäännöstä, johon ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus myöntää poikkeus perustellusta syystä. Vesikäymälän rakentamista ranta-alueella sijaitsevaan vakituiseen asuntoon ei ole kielletty. Nykyisissä Mäntsälän ympäristönsuojelumääräyksissä on vesikäymäläkielto myös ranta-alueilla sijaitsevilla vakituksissa asunnoissa, joten niiden osalta tarve hakea ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamista poistuu.
Järvenpään kaupunki	
Luku II Jätevedet ja luku VI Maatalous ja eläintenpito Järvenpää ja Tuusula jakavat paitsi Tuusulanjärven ja alueen jokia ja muita vesistöjä, myös runsaasti yhteisiä valuma-alueita. Ympäristönsuojelumääräykset ovat niukkasanaaisia näiden suhteen. Tuusulanjärven ekologinen tila on tällä hetkellä tyydyttävä ja tavoitteena on saada järvi hyvään tilaan. Sen historia ja matala vedenpinta asettavat sen alttiiksi ulkoisille häiriöille ja kunnostustoimet menevät helposti hukkaan, jos vesistön tilaan ei kiinnitetä erityistä huomiota. Järvestä tai siihen liittyvistä vesistöistä tai valuma-alueista ei ole mainintaa ympäristönsuojelumääräysluonnoksessa ja Tuusulanjärvi on erillisissä perusteluissakin mainittu vain kerran. Järvenpään kaupunki toivoo ympäristönsuojelumääräysten kiinnittävän huomion myös Tuusulanjärveen ja siihen liittyviin vesistöihin.	Ympäristönsuojelumääräysten ehdotuksessa on huomioitu yleisesti kaikki vesistöt Tuusulan alueella. Määräysten sisällössä on pyritty ottamaan huomioon pintavesien suojeleminen ja vesistöjen tilan heikkenemisen estäminen, vaikka Tuusulanjärveä ei erikseen ole määräyksissä korostettu.

Nivos Vesi ja Lämpö Oy	
Maalämpöjärjestelmät Ympäristönsuojelumääräyksiin olisi hyvä lisätä määräykset maalämpöjärjestelmän rakentamisesta. Niitä ei saa sijoittaa pohjavesialueelle. Maalämpöjärjestelmiä ei myöskään saa asentaa riskialttiille paikalle, kuten pilaantuneita maita tai pilaantunutta pohjavettä. Maalämpöjärjestelmien putkisto on koeponnistettava ennen ja jälkeen asennuksen ja putkistoon on liitettävä vuodon ilmaisujärjestelmä.	Maalämpökaivon sijoittaminen pohjavesialueelle vaatii aina vesilain mukaisen luvan hakemista aluehallintovirastolta. Hakemuksen käsittelyn yhteydessä aluehallintovirasto arvioi hankkeeseen liittyvät riskit kussakin tapauksessa erikseen, joten ympäristönsuojelumääräyksissä ei ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi lähtökohtaisesti kieltää maalämpökaivojen sijoittamista, mikäli aluehallintovirasto jossakin tietyssä yksittäistapauksessa sen katsoisi mahdolliseksi. Lisäksi maalämpökaivojen sijoittaminen, kuten muutkin rakennelmien sijoittamiseen liittyvät asiat, on katsottu lähtökohtaisesti rakennusjärjestyksellä säädeltäväksi asiaksi. Myös energiakaivojen rakentamiseen liittyvät toimenpiteet, kuten poraamislietteiden käsittely, katsotaan kuuluvaksi rakennusvalvonnan toimialaan. Sekä Tuusulassa että Mäntsälässä rakennusjärjestyksiä ollaan parhaillaan päivittämässä.
Sähköakkuvarastot Pohjavesiensuojelun kannalta olisi tärkeä kieltää sähköakkuvarastojen ns. akkukonttien sijoittaminen pohjavesialueille. Mäntsälässä vedenhankinnan kannalta kriittisiä pohjavesialueita ovat Ojalan ja Lukon pohjavesialueet, joista tulee ¾ osaa mäntsäläläisten vedestä. Ojalan kemiallinen tila on jo nyt huono ja riskiarvioksi on luokiteltu riskialueeksi. Lukon kemiallinen tila on hyvä mutta riskiarvioksi on luokiteltu riskialueeksi (SYKE 2025). Pohjavesialueilla sähköakkuvarastot (esim. akkukontit) tuovat lisäriskin, jos akkuvarasto syttyy palamaan ja sammutuksessa palokunta käyttää sammutuskemikaaleja. Lisäksi sähköakkuvarastojen muuntamoöljyt ovat riski pohjavedelle ja ympäristölle. Aurinkopaneelipuistot Pohjavesiensuojelun kannalta olisi tärkeä kieltää teollisten aurinkopaneelipuistojen sijoittaminen pohjavesialueille. Mäntsälässä vedenhankinnan kannalta kriittisiä pohjavesialueita ovat Ojalan ja Lukon pohjavesialueet, joista tulee ¾ osaa mäntsäläläisten vedestä. Ojalan	Ympäristönsuojelumääräyksiin ei tällä hetkellä katsota tarpeelliseksi määrätä akkukonttien ja teollisten aurinkopaneelipuistojen sijoittamisen kieltämiseen pohjavesialueella. Mäntsälän rakennusjärjestyksen ehdotuksessa aurinkopaneelientät vaativat rakentamisluvan, joten rakennusvalvonta käsittelee asian lupakäsittelyssä ja pyytää tarvittaessa lausunnon ympäristönsuojeluviranomaiselta. Akkukonteista ei ole katsottu tarpeelliseksi määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä. Ympäristönsuojeluviranomaisella ei ole tiedossa akkuvarastoista aiheutuneita ympäristöhaittoja.

kemiallinen tila on jo nyt arvioitu huonoksi ja riskiarvioksi on luokiteltu riskialueeksi. Lukon kemiallinen tila on hyvä mutta riskiarvioksi on luokiteltu riskialueeksi (SYKE 2024). Pohjavesialueilla teollisen mittakaavan aurinkopaneelipuistojen perustusmenetelmät ja mahdolliset tulipalot ja sammutukseen käytettävät sammutuskemikaalit voivat lisätä pohjavesien pilaantumisriskiä.	
Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesien suojelu yhdistys ry	
VI Luku Maatalous ja eläinten pito VI luvun 15 §:ssä Lannan, lietelannan ja virtsan levitys todetaan: Karjan lietelannan ja virtsan levittäminen on kielletty pohjavesialueilla. Yhdistys näkee, että lietelannan ja virtsan levitys on olennaista kieltää myös Päijännetunnelin suojavyöhykkeellä, kuten edellisessä lausuttavaksi tulleessa ympäristönsuojelumääräysten luonnoksessa asia oli ko. pykälässä huomioitu.	Luvun VI 15 §:ssä on kielletty karjan lietelannan ja virtsan levitys pohjavesialueilla. Luonnosvaiheessa saatujen lausuntojen perusteella on lannanlevitystä koskevia määräyksiä tarkennettu. Koska Tuusulan kunnan alueella sijaitsevat pellot ovat maaperäkarttatarkastelun perusteella savialueilla, on karjan lietelannan ja virtsan levitystä koskeva kieltö Päijännetunnelin suojavyöhykkeellä poistettu ympäristönsuojelumääräyksistä. Lietelannan ja virtsan levityskielto olisi siis voimassa ainoastaan pohjavesialueilla.
Lisäksi lietelannan ja virtsan levitys tulee kieltää ranta-alueilla. Ranta-alueilla ratkaisuna voi olla esimerkiksi vähimmäisetäisyys vesistöön. Näin toimiessa vesistöjen pilaantumisvaara otettaisiin huomioon saman tasoisesti kuin haja-jätevesien puhdistamisvaatimuksissa (6 §). Lietelannan levitys aiheuttaa huomattavasti suuremman riskin vesistölle kuin WC-vesien johtaminen.	Nitraattiasetuksen 10 § mukaan lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöstä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Lisäksi nitraattiasetuksella on rajoitettu mm. tuotantoeläinten lannassa ja orgaanisissa lannoitevalmisteissa pellolle levitettävän typen määrää sekä levitysaikoja. Yleisesti lannoitteet on nitraattiasetuksen mukaan levitettävä pellolle siten, että valumia vesiin ei tapahdu eikä pohjamaan tiivistymisvaaraa ole. Fosforin osalta lannoituksen määrää rajoitetaan fosforiasetuksella. Jätevesipäästöjen rajoittamista ranta-alueilla ei voida verrata suoraan lannoituksen aiheuttamaan vesistökuormitukseen. Karjanlannan sekä muiden lannoitteiden käyttö suunnitellaan maataloudessa nitraattiasetuksessa ja fosforiasetuksessa annettujen typpi- ja fosforirajojen mukaisesti. Lannoituksessa on kyse toiminnan sivuvaikutuksena aiheutuvasta päästöstä. Lantaa levitetään pellolle tasaisesti kasvien ravinnoksi kerran tai kaksi kertaa vuodessa. Lisäksi

	nitraattiasetus rajoittaa lannan levitysaikoja ja kieltää lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levityksen sellaisilla peltolohkon osilla, joiden kaltevuus on vähintään 15 %. Ravinteiden huuhtoutumiseen pelloilta vaikuttavat monet tekijät. Esimerkiksi rannoille jätettävien suojavyöhykkeiden vaikuttavuus riippuu viljelykäyttöön jäävän peltolohkon käytöstä ja tilasta suurten valumien aikaan (kevät ja syksy). Suojavyöhykkeistä on tutkimusten mukaan eniten hyötyä kaltevilla mailla, joissa eroosio on suurta. Hyvin tasaisilla mailla suojavyöhykkeet saattavat jopa lisätä rehevöittävää fosforikuormitusta vesistöön (KiertoVesi-hankkeen loppuraportti, Suomen ympäristökeskuksen raportteja 22/2019). Nitraattiasetuksen mukaan lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden levitys on aina kielletty peltolohkon osilla, joiden kaltevuus on vähintään 15 %. Lietelannan ravinteiden huuhtoutumiseen pellolta vaikuttavat lannan levitysmäärän ohella peltoalan ominaisuudet sekä esimerkiksi levitystapa ja -ajankohta (KiertoVesi-hankkeen loppuraportti, Suomen ympäristökeskuksen raportteja 22/2019). Käytettäessä lannoituksessa pelkkää lietelantaa, on mallinnusten mukaan erityisesti fosforin huuhtoutuminen pintavaluntana pellolta merkittävästi suurempaa kuin käytettäessä mineraalilannoitteita. Kuitenkin, mikäli levitettävän lietelannan määrää vähennetään ja lisäksi pellolle levitetään mineraalista typpilannoitetta, fosforin huuhtouma pienenee lähes samalle tasolle kuin pelkästään mineraalisia lannoitteita käytettäessä. Koska lietelannan lannoituskäytön vaikutuksiin ja huuhtoutumiseen vaikuttavat useat eri tekijät, pitäisi ympäristönsuojelumääräyksissä lannan käytön rajoittaminen ranta-alueilla pystyä kohdistamaan tarkasti, jotta määräys olisi kohtuullinen mahdollisesti saavutettavaan hyötyyn nähden. Tämä taas vaatisi tarkempia selvityksiä asiasta paikallisella tasolla. Ranta-alueita koskevia säännöksiä on annettu myös muualla lainsäädännössä, eikä tätä sääntelyä ole Kuntaliiton suosituksen mukaisesti toistettu ympäristönsuojelumääräyksissä. Esimerkiksi maatalouden osalta ranta-alueilla viljelyä ja lannoitusta on rajoitettu
--	---

	nitraattiasetuksella, ja vesiensuojelutoimenpiteitä edellytetään myös viljelijätukien ehdoissa
16 §:ssä on asetettu tuotantoeläinten uusille ulkotarhoille ja harjoittelualueille vähimmäisetäisyyksiä kaivoihin ja vesistöön. Vesiensuojelun näkökulmasta olisi erittäin tärkeää, että näitä vähimmäisetäisyyksiä voisi soveltaa siirtymäajalla myös nykyisiin ulkotarhoihin. Olennaista olisi noudattaa siirtymäajan jälkeen kaikissa kohteissa myös määräystä, että ulkotarhoja ja harjoittelualueita ei saa sijoittaa tulvanalaisille alueille, eikä voimakkaasti viettävälle rannoille.	Nitraattiasetus ei rajoita tuotantoeläinten ulkotarhojen sijoittamista, vaan ainoastaan lannan ja pakkaamattomien orgaanisten lannoitevalmisteiden varastointitilaa, tuotantoeläinten jaloittelualueita ja ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikkoja. Ulkotarhojen ja harjoittelualueiden sijoittamisen suojaetäisyyksillä on tarkoitus estää ravinteiden huuhtoutumista pintavesiin sekä turvata talousveden hygieenistä laatua. Määräyksen rajoittamisella koskemaan uusia ulkotarhoja ja harjoittelualueita varmistetaan jatkossa vesien suojelu uusia alueita suunniteltaessa. Ennen määräyksiä olemassa olevien ulkotarhojen ja harjoitusalueiden siirtäminen ei välttämättä ole mahdollista muiden ympäristöolosuhteiden vuoksi ja voi siten aiheuttaa kohtuuttomia tilanteita toiminnanharjoittajille. Uusien ulkotarhojen ja harjoittelualueiden osalta ympäristönsuojelumääräyksissä määrätään, ettei ulkotarhoja ja harjoittelualueita saa sijoittaa tulvanalaisille alueille, eikä voimakkaasti viettävälle rannoille. Vesistön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaan toimintaan voidaan puuttua tarvittaessa yksittäisellä määräyksellä.
VII Luku Polttoaineet ja muut kemikaalit Yhdistys kiinnittää huomiota öljysäiliöiden sijoittamiseen liittyviin seikkoihin. Tällä hetkellä niistä on mainittu luvun VII 17 §:ssä Kemikaalien varastointi, säilytys ja käsittely tulee järjestää kiinteistöllä siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pintaveteen, pohjaveteen ja muuhun ympäristöön on estetty. Pohjavesi- ja ranta-alueilla sekä Päijännetunnelin suojavyöhykkeellä uudet polttoaine- ja kemikaalisäiliöt on sijoitettava maan päälle tai sisätiloihin. Yhdistys uudistaa edellisessä asiaa koskeneessa, 16.1.2024 päivätyssä lausunnossaan toteamansa: Määräyksissä ei oteta lainkaan kantaa, miten varmistetaan kemikaalien pääsyn estäminen ympäristöön. Yhdistys ehdottaa, että määräyksiin lisättäisiin konkreettisia vaatimuksia	Räjähteiden ja vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista on säädetty kemikaaliturvallisuuslainsäädännössä, eikä se siltä osin kuulu ympäristönsuojelulain soveltamisalaan eikä siten ympäristönsuojelumääräyksiin. Vaarallisten kemikaalien laajamittaista teollista käsittelyä ja varastointia valvoo Tukes ja vähäistä pelastusviranomaisen. Joiltakin osin kemikaalien varastointiin liittyä toiminta on ympäristönsuojelulain perusteella luvan-, ilmoituksen- tai rekisteröinninvaraista toimintaa, mistä ei voida ympäristönsuojelumääräyksiä antaa. Ympäristönsuojelumääräyksillä on kuitenkin määrätty kemikaalien varastoinnista siltä osin kuin asiaa ei ole katettu muualla lainsäädännössä. Ehdotukseen sisältyy määräys, jonka mukaan ”kemikaalien varastointi, säilytys ja käsittely tulee järjestää kiinteistöllä siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pintaveteen,

esim. öljysäiliöiden suoja-altaista, ylitäytön estimistä ym. ratkaisuista. Nämä olisivat konkreettisia ratkaisuja varmistaa, ettei esim. öljysäiliöistä tule vuotoja maaperään ja vesistöihin	pohjaveteen ja muuhun ympäristöön on estetty. Pohjavesi- ja ranta-alueilla sekä Päijännetunnelin suojavyöhykkeellä uudet polttoaine- ja kemikaalisäiliöt on sijoitettava maan päälle tai sisätiloihin”. Lisäksi on määrätty polttoainesäiliöiden määräaikaistarkastuksista.
Muistutukset	
Muistutus 1	
Tämä on muistutus siinä mielessä, että tämä on jo kolmas kerta, kun kehotan poistamaan sanan ”vene” ilmentymiä ehdotetuista määräyksistä. Lausunnolla oleva dokumentti: Ympäristönsuojelumääräysehdotus Tuusula K-U ympla 18.12.2025.pdf Välttämättömiä muutoksia kohtaan: Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset Pohjavesialueilla ja Päijännetunnelin suojavyöhykkeellä sijaitsevilla kiinteistöillä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvedet tulee johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin tai muuhun ympäristönsuojelulainsäädännön ja ympäristönsuojelumääräysten vaatimukset täyttävään jätevesien käsittelyjärjestelmään. Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvedet tulee johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta jätevesiviemäriin tai muuhun erikseen hyväksyttyyn käsittelyyn. Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden satunnainen (ei ammattimainen tai laajamittainen) pesu muilla kuin liuotinpesuaineilla on pohjavesialuetta ja Päijännetunnelin suojavyöhykettä lukuun ottamatta sallittu myös muualla kuin tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, mikäli pesuvedet voidaan johtaa jätevesi- tai hulevesiviemäriin tai imeyttää maahan siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.	Määräysehdotuksen perusteluissa on perusteltu määräyksen tarve pohjaveden ja muun ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Veneiden pesun kohdalla pesuksi tulkitaan vain pesu, jossa käytetään myös muita pesuaineita kuin pelkästään vettä. Tätä on tarkennettu määräyksen perusteluihin.

Venettä pitää voida pestä pohjavesialueella vedellä, koska se likakin on peräisin pohjavesialueelta ainakin Rusutjärvellä, jossa pohjavesialue on ulotettu järveen. Ellei tekstiä muuteta voi kysyä miten ev.lut. seurakunnan ja kunnan omistamia uimarannan ja Metsäpirtin osalta veneiden satunnaista pesua suositellaan tehtäväksi.	
---	--